

SEDMA SILA

Piše: Nikola Maširević, novinar

DEDINA JUTRA

(Iz dnevnika jednog đaka)

Deda je nekako tiho važan... Napunio je životom taman toliko godina da mu priznaju da više ne mora da radi, već da jede 'leba bez motike. Svejedno mu je, njegova bašta je papir, motika – olovka, a kako sam veli, slova – slatko i gorko seme utureno u papiriće, novine i knjige. Zadovoljan je koliko je toga, naročito slatkog (gorko ne računa) izraslo. Čitav jedan somborski atar slova i po koje jutro snova. Kaže da je sve to sejoj više onako po svome, duševno, a da je novinarski zanat naučio da bi imao kome da piše i da ne mora da čeka da se neko njega seti.

Imao je sreće s tim slovima. Najviše je pisao o ljudima, za njih i nikad protiv njih. Ne zato što su svi oni bili dobri i čisti, već da preskoči jed i da ga zlo ne zavede. Imao je sreće u tom preskakanju (padove ne računa), nadobijao se i nadavao radovanja, osmeha, razgaljujuće tuge, a kad poneku njegovu knjigu čitač tutne pod jastuk, i on je lepše spavao.

Tako su mu proletele sve te varljive godine.

U pisanju su mu, veli, mnogo pomogli muzika i pesma. Kada mu olovka oteža, kada se umori od pisaće mašine, najposle i od kompjutera, lati se pera od roga i njime kucka po žicama i tamburinom jasenu, svira i peva drugima, a često i sebi kad ga niko ne vidi i ne čuje. Posle mu se olovka omili. I piše.

Tako je ispalo da nije radio ništa, već samo pisao i kuckao. Zato voli da kaže: – Kakvim se mislima bavimo, takav nam je život!

Ne mari što i ja volim da pišem, što sam na tu stranu, ali brine, govori mi da čovek mora da se opredeli – ako hoće da ima srce, ne može da ima i gaće, i obrnuto. Rekao mi je da je to još davno napisao jedan naš vrlo šaljiv čovek, i da ću tek kad odrastem to sasvim razumeti... – Uostalom, život ne treba puno razumeti, već živeti – dodao bi on.

Izdihtirao mi je u dnevnik i to da mu se dopada ona vrsta novinara čiji se tekstovi isecaju i čuvaju i tako ostaju u nama da nas lepo rastuže i osmehuju. Najbolje prolaze oni novinari koji na vreme ostave novinarstvo, a najtужnije oni koji ne primete da je novinarstvo ostavilo njih. Za sebe kaže da ne spada u takve jer je uvek imao (i ima) svoju baštu i svoja motiku.

“Somborske novine” voli da lista, kaže da su one suvenir koji se već više od tri hiljade petaka kupuje, pročita i ostaje uvek kao nov blesak prošlosti koji nam pokazuje kako i kuda da krenemo.

Rekao mi je da i sad dobija nagrade. Voli da piše baš kad počinje jutro. U kujni! Upali radio, zašilji olovku, srkne kafu i počne da slaže ta svoja slova. Odao mi je da ponekad, kad mu slova začute pa mu se učini da je jako sam, pusti muziku i Bobiku, a ovaj sedne, pilji u njega i maše repom. Jutro se razgraja...

IZJAVA NEDELJE

Aleksandar Bošnjak, direktor ZZ „Ravangrad“

ZEMLJA ZLATA VREDNA

- Danas se poljoprivrednim zemljištem trguje po do sad nezabeleženim cenama na ovim prostorima. Najskuplje je zemljište u katastarskim opštinama Starar, (prva i druga klasa plaća se i do 8.000 evra/kj odnosno do 14.000 evra/ha). Ne zaostaju salaška ni naselja u okolini Sombora: Obzir, Nenadić, Gradina, Bukovac i Lugumerci, Kljajićevački put itd. gde se cene kreću od 4.000 do 7.000 evra/kj, odnosno 7.000 do 12.000 evra/ha. Zemljišta na „Gornjem terenu“ imaju nešto niže cene koje se kreću od 5.000 do 7.500 evra/ha, mada ima pojedinačnih trgovina malih površina po nešto višim cenama.

ГРАД СОМБОР И ШВАЈЦАРСКА ОРГАНИЗАЦИЈА „ОПШТИНЕ ЗАЈЕДНО“ ОБЕЛЕЖИЛИ ЈУБИЛЕЈ

ДВЕ ДЕЦЕНИЈЕ ПАРТНЕРСТВА

Прошло је пуних 20 година от- како је у Сомбор стигао први камион са хуманитарном помоћи швајцарске организације „Општине заједно“. У петак, 19. априла, свечано је обележено две деценије хуманитарне и пријатељске мисије ове организације у Сомбору.

Тог 20. априла 1993. године, у граду који је у великој мери осетио бреме ратова и санкција, први контингент са основним животним потрепштинама допремљен је у сомборски Црвени крст. Од тада до данас пријатељи из Швајцарске небројено пута су помагали Сомборцима, а један од членика организације „Општине заједно“ Арне Енгели, проглашен је за почасног грађанина Сомбора.

- Када нас је пре 20 година први пут контактирала швајцарска организација „Општине заједно“, господин Енгели је оставио утисак великог хуманисте. То је за ових 20 година безброј пута и доказао. Бићемо вам вечно захвални – рекао је на свечаности заменик градоначелника Васа Релић, који је пре 20 година као председник општине први указао гостопримство пријатељима из Швајцарске.

Арне Енгели

Васа Релић

Немања Делић

- Хвала у име свих знаних и незнаних Сомборца којима сте помогли у ових 20 година, али много важније од свега је партнерство које смо за ове две деценије изградиле и које ће се, ја се искрено надам, наставити – захвалио је Немања Делић, градоначелник Сомбора.

Почасни грађанин Сомбора, Арне Енгели, казао је да је поносан на ових двадесет година сарадње.

- Изабрали смо Сомбор јер су грађани овог града на почетку рата исказали јасно опредељење да је Сомбор град мира и поштовања свих различитости – речи су Арнеа Енгелија.

На свечаности у Великој сали Жупаније приказан је филм о двадесетогодишњини партнерства организације „Општине заједно“ и Сомбора. Обратили су се и Михајло Остојић, вицеконзул Амбасе Швајцарске, Гордана Савин, секретар Црвеног крста Сомбор и Манда Пришинг из Удружења грађана „Раванград“. Програм су употпунили дечји хор „Шарени вокали“, хор „Јувентус кантат“ и ансамбл „Музика вива“.

Поводом обележавања две деценије партнерства организације „Општине заједно“ и Сомбора, у Великој сали Градске куће у петак је приређен концерт пијанисте Бењамина Енгелија. На програму су била дела Моцарта, Шумана, Лахемана и Равела.

Н. Ж.

"Музика вива"

СЕДНИЦА СОЦИЈАЛНО-ЕКОНОМСКОГ САВЕТА

КАКО ПОМОЋИ „БОРЕЛИЈУ“?

Фабрика обуће „Борели“ у реструктурирању, једна је у низу од 150 предузећа која су обухваћена Споразумом о сукцесији између Републике Србије и Хрватске. Али, оно што „Борели“ разликује у односу на остала предузећа јесте вредност имовине обухваћене сукцесијом. Према наводима представника „Борелија“ који су присуствовали седници Социјално-економског савета, више од 50 одсто укупне вредности имовине обухваћене сукцесијом, односи се на имовину ове сомборске фабрике обуће.

Како доби до решења проблема предузећа „Борели“, очувати радна места и обезбедити производњу до решења сукцесије, била је тема разговора на седници СЕС-а, са представницима „Борелија“, одржаној 22. априла.

- У „Борелију ради 700 запослених, претежно је у питању женска радна снага, има доста инвалида, самохраних мајки, брачних парова, већи број запосле-

них су путници који живе у Риђици, Станишићу и Кљајићеву. С обзиром на познату привредну слику у тим селима, ако се „Борели“ угаси, угасиће се и ова села. Можда је и добро што нисмо приватизовани у првом кругу приватизације, јер ниједна приватизација није донела бољитак, већ гашење предузећа. Ми смо, гледајући све то, скупили снаге и памети и сада тражимо најбоље решење за предузеће. Радници „Борелија“ се одричу већ дуго и спремни су да се одричу још извесно време како би сачували радна места – рекао је Стипан Езгета, председник Синдиката.

На састанку је размотрено неколико предлога могућих решења проблема „Борелија“ и констатовано да од епилога састанка представника овог предузећа са представницима Агенције за приватизацију, заказаног за 7. мај, зависе и активности које ће се предузимати у борби за опстанак.

СЕДНИЦА ГРАДСКОГ ВЕЋА ПОДРШКА ПРОЈЕКТИМА, СРЕДСТВА МУЗЕЈУ

Градско веће је на седници одржаној 24. априла утврдило друге измене правилника о постављању летњих башта на територији града Сомбора, прихватило информацију о предузетим мерама на доградњи система базе података катастра зеленила. Чланови Већа дали су сагласност за учешће МЗ Станишић на конкурс Покрајинског секретаријата за привреду, запошљавање и равноправност положаја на конкурс за доделу бесповратних средстава за финансирање пројеката који афирмишу сеоске средине као туристичке потенцијале – „Село са разгледнице“. МЗ Станишић ће конкурисати са пројектом под називом „Место моје младости“.

Градско веће је подржало учешће локалне самоуправе Сомбор у пројекту „Унапређење пословног окружења на локалном нивоу кроз регулаторну реформу“. Циљ пројекта је поједностављење административних поступака и процедура ради унапређења пословне климе у граду. Пројекат је резултат зедничке иницијативе Сталне конференције градова и општина и Оптимус Центра за добро управљање, а пројекат подржава и Швајцарски секретаријат за економске послове.

Чланови Градског већа одобрили су 300.000 динара Градском музеју за реализацију изложбе руских икона под називом „Од мерне иконе до Страшног суда“.